

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vsvardi Martyrologivm

Usuardus <Sangermanensis>

Lovanii, 1573

N.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42790

liaribus est semotus, in diœcesi Leodiensi. Festum eius est decimo quinto Calendas Nouembris.

Sanctus MONVLPHVS, episcopus Traiecti ad Mosam, & confessor, erat homo iustus, doctor bonus, orphanorũ & peregrinorũ pater, qui, vt etiam Gregorius attestatur sanctus episcopus Turonensis, magnũ templũ Traiecti in honorẽ Seruatij cõstruxit, cõposuit & ornauit: in quod multo studio & veneratione trãstulit corpus illud magnis virtutibus pollẽs. Clericos Deum timẽtes ibidẽ instituit, quos monuit semper secundũ Canonica instituta in omnibus viuere. Prædiorũ suorũ, inter quæ est castrum Dionátum, beatũ Seruatium scripsit hæredem, in cuius medio ecclesiæ, omnibus dignè peractis, sepultus est, sicut hodie videtur: in qua per triginta nouem annos circiter fuerat episcopus, vsque ad annum Domini sexcentessimum. Dies depositionis, decimo septimo Calendas Augusti. eleuationis, quarto Iduum Augusti.

N.

Sancta Nona sanctæ Berlendi coniungitur. Norbertus Xanthésis fundator Ordinis Præmonstratensis, & archiepiscopus Magdeburgẽsis, nondũ est catalogo Sanctorũ inscriptus, haud propter inopiã meritorũ, quæ amplissima habuit, sed vt opinor, quia id Ordo à Romana sede petere neglexerit. A nobis autẽ hoc loci dicendũ est, quantum ei Antuerpiẽses debeãt. Sic igitur scriptũ est à contemporaneo, vitæ Norberti capite trigesimo quarto. Antuerpiæ oppido amplissimo & populo solo, vnus erat tantũ sacerdos, qui curã totius populi gerebat, sed præ nimia multitudine, & frequenti negli-

*De gloria
confes. cap.
72.*

*Sexta In
nij to. 3
Suij.*

negligentia, curæ suæ non satisfaciebat: nec credebatur ei, eò quòd ipse copula carnali neptem suam in linea tertia, manifestè sociam sui sceleris fecerat. Vnde contigit hæreticum, miræ subtilitatis & versutiæ seductorem, Tanchelinum, in ea gente suæ seductionis locum inuenire. Erat is omnium hominum sceleratissimus, & Dei & omnium sacramentorum eius inimicus, & totius religionis & Christianæ fidei contrarius, intantum vt obsequium episcoporum & sacerdotum nihil esse diceret: & sacrosancti Corporis & Sanguinis Domini nostri Iesu Christi perceptionem, ad salutem perpetuam prodesse denegaret. Credebant ei, & sequebantur, circiter tria millia pugnatorum: nec erat dux, aut episcopus, aut quilibet princeps, qui auderet ei resistere, vel occurrere, nec ante eum apparere, nisi sectam eius sequeretur. Pretioso apparatu, in vestibus deauratis triplici funiculo, crinibus intortis, & auriphrygijligamine triplicatis, incedebat: & verbis persuasibilibus, magnisque conuiuiorum apparatus, beneuolentiam eorum ad seducendos eos exhauriebat. Et hæc detestanda seductionis execratio, etiam post mortem ipsius hæretici extirpari nullatenus potuit: quamuis duodecim clericorum congregatio ab episcopo ad subsidium sacerdotis, qui solus erat in ecclesia beati Michaëlis, ibidem poneretur. Tum verò clerici charitate suadente, & euidenti necessitate cogente, patri Norberto, & fratribus eius, per manus episcopi, hanc eandem ecclesiam, cū aliquibus redditibus, dederunt, confidentes quod Deus meritis ipsius, & fratrum, mortiferæ

mortiferæ pestis auferret sæuitiam, & tenebris ignorantiae depulsis, lumen veritatis repararet. Suscepta est igitur ecclesia à Norberto: qui pius prædicator, gentem Antuerpicam per se, & suos, ad vitam veritatis & iustitiæ reduxit. Et clerici in eodem oppido aliam sibi ædificauerunt †.

*B. Mariae,
circa an-
num 1124.*

Legatur de eodem Robertus abbas montis, in supplemento ad Sigebertum, anno millesimo centesimo vigesimo quarto. vbi inter alia scribit, Norberto prædicatæ, viros & mulieres Corpus Dominicum, quod in cistis & foraminibus per decem annos & amplius reposuerat, attulisse, & per eius doctrinam paulatim ad fidem resipuisse. Floressiæ reliquit vasculum reliquiarum. Habet autem Belgium nostrum huius Ordinis abbatias circiter triginta.

Nouiomenses episcopi habuerunt etiam curam Tornacensis diœcesis. Mortuo enim sancto Eleuthero, Tornacenses Remigium Rhemensem archiepiscopum rogauerunt vt S. Medardo regimen & administrationem ecclesiæ Tornacensis cum Nouiomeni committere dignetur. Quod & factum est, sed in magnam Tornacensium præiudicium. Cum enim post obitum B. Medardi episcopi eligere vellent, à Nouiomensibus pristinam possessionem vtriusque episcopatus allegantibus, sunt impediti: fueruntque sine proprio episcopo, vsque ad annum millesimum centesimum quadragesimum sextum. quo anno cum magnis difficultatibus, intercedente sanctissimo Bernardo, ab Eugenio tertio proprium recuperauerunt antistitem. Inter hos aliquot sunt sancti ascripti. Primum sanctus Medardus, deinde sanctus Acharius, tertio sanctus Eligius suo loco

H notatus:

notatus: quarto sanctus Mōmolenus, qui cū sancto Bertino venit ad cœnobium in Sithiu. Quorum natales festa dupla sunt in ecclesia Nouiomensi, octauo Iunii, vigesimo octauo Nouembris, primo Decēbris, & decimo sexto Octobris. Itē decimo Septembris est natalis Eunuchij episcopi, cuius corpus transtulit Radulphus episcopus, ad Sancti Lupi monasteriū, quod nunc sancti Eligij dicitur.

Sanctus NVNCIVS confessor, filius cuiusdam regis, qui desiderio æternæ vitæ porcos paut, in Hasteria depositionem accepit. At nunc Vualciodori asseruatur, ob clades à Francis, tam anno millesimo quingētesimo quinquagesimo quarto, quàm etiā ab Hugonistis anno sexagesimo octauo, acceptas. Reportandus autē vbi facultas, Deo volēte, aduenerit. Natalis est sexto Iduum Octobris: festum summū Maius, Hasteriæ; festum medium, duodecim lectionū Vualciodori. Est autē Vualciodorēsis Abbatia apud Dionantum, oppidū Leodiensē, cui subiecta est ecclesia Hasteriēsis, quam construxit Adalbero episcopus Metensis.

O.

S ANCTA ODA, virgo Scota, ex regia progenie Sexorta, cū cæcitate esset correpta, fama signorum & prodigiorū euocata est Leodium, ad reliquias sancti Lāberti martyris: vbi lumen oculorū recepit, & castitatē suā Christo subarravit. Cumq; pater vellet eam sæcularis vitæ vsibus informare, & matrimonium contrahere, ipsa diuino vsa consilio, peregrina in Taxandriam deuenit, suaq; sanctitate Rodensē territorium sublimauit, in quo obiit circa annū septingētesimum decimū tertiu.

Domina